

langsigtet strategi med implementering af ny teknologi og yderligere efterforskning. Et operatørskift i 2012 ville indebære risiko for, at den teknologiske udvikling først ville komme i anvendelse senere i forløbet samtidig med, at det kunne give bevillingshaverne et incitament til at lukke knapt så givtige felter før tid.

Med aftalen om at fortsætte aktiviteterne efter 2012 skønnes det samlede overskud til fordeling mellem staten og DUC at blive over 20 mia. kr. højere sammenlignet med en situation uden en aftale.

Aftalen sikrer også staten større indsigt i olie- og gasaktiviteterne inden for eneretsbevillingen. Som led i den årlige rapportering om den fremtidige produktion af olie og gas skal DUC fremover redegøre om deres planer for nedlukning af felter, så dette kan drøftes med Energistyrelsen som tilsynsmyndighed. Er der uenighed om planerne for nedlukning, er der indsat en bestemmelse i aftalen om voldgift. Der er endvidere krav om at fortsætte det aktive efterforskningsarbejde for at finde nye olie- og gasfelter. Fra 2012 indtræder staten som partner i DUC med en ejerandel på 20 pct.

Aftalen indebærer *for det andet*, at ressourcerne i Nordsøen udnyttes på en samfundsøkonomisk sund måde. Derfor skal statens indtægter komme fra overskudsdeling samt beskatning af overskud frem for bruttoafgifter. Staten sikres direkte en større andel af overskuddet via overskudsdeling i perioden frem til 2012 og herefter statsdeltagelse i alle igangværende og nye aktiviteter i perioden 2012-2042. Med afskaffelsen af royalty og fra 2012 rørledningsafgiften<sup>4</sup> fjernes til gengæld to bruttoafgifter. Bruttoafgifterne fungerer i praksis som en ekstra omkostning ved produktionen og kan derigennem betyde mindre produktion og mindre udnyttelse af marginale forekomster. Derved kan bruttoafgifterne tilskynde til at lukke felterne tidligere, end hvad der må betragtes som samfundsøkonomisk fornuftigt. I andre lande går udviklingen også i retning af afskaffelse af bruttoafgifter.

Til trods for en skattesats på 70 pct. har kulbrinteskatten hidtil kun givet staten et meget lille provenu. En meget væsentlig årsag hertil er de nuværende regler om et kulbrintefradrag på 250 pct. over en tiårig periode, hvilket i praksis har medført, at selskaberne på grund af de store investeringer i Nordsøen kun har betalt meget

beskedne beløb i kulbrinteskate. Det reducerede kulbrintefradrag er et af de helt centrale elementer i aftalen, som skaber et udvidet og mere robust skattegrundlag og dermed øgede skatteindtægter til staten. Et kulbrintefradrag på 30 pct. for nye investeringer svarer i øvrigt til, hvad der gælder i Norge.

De ændrede fradragsregler mindsker en række u hensigtsmæssige forvridninger i den nuværende beskatning markant og skaber således et samfundsøkonomisk mere sundt system. Som følge af det bredere skattegrundlag er det naturligt at nedsætte kulbrinteskattesatsen fra 70 pct. til 52 pct.

Ophævelse af feltafgrænsningen bidrager også til en mere fleksibel og effektiv tilrettelæggelse af produktionen. Feltafgrænsningen er den regel, der betyder, at hvert felt både skatte- og regnskabsmæssigt skal behandles separat. Feltafgrænsningen var hovedsageligt begrundet i det meget store kulbrintefradrag, som med aftalen beskæres kraftigt. Ophævelsen af feltafgrænsningen betyder sammenlignet med de eksisterende regler, at der skabes et større incitament til at foretage risikobetonede investeringer såvel i nye felter som i nye teknologier. Hertil kommer, at det med teknikken med vandrette borer kan være vanskeligere fremover at adskille felterne geologisk.

Som led i ophævelsen er der aftalt en overgangsordning, som betyder, at uudnyttede feltunderskud ultimo 2003 fradrages med 2,5 pct. i hvert af årene 2004-2005 og 6 pct. i hvert af årene 2006-2016. Underskuddene fremføres uforrentet. Aftalen indebærer, at selskaber opgiver 29 pct. af disse hidtil uudnyttede feltunderskud. Det er vurderingen fra skattemyndighedernes side, at overgangsordningen på rimelig vis afspejler, hvor stor en del af disse underskud, selskaberne ville kunne udnytte under de gældende regler.

Når felterne lukkes, og der skal ryddes op i Nordsøen, skal det ske på en god og miljømæssig forsvarlig måde. Som det er i dag, kan selskaberne som udgangspunkt opnå fradrag for afholdelse af omkostninger til fjernelse af anlæg. Dvs. at staten i praksis betaler for at få fjernet anlæggene via lavere indtægter fra skatterne. Problemet med de gældende regler vurderes først og fremmest at være, at selskaberne ikke kan udnytte fradraget i situationer, hvor der ikke er positiv indkomst at modregne udgifterne i, som fx når et selskab afvikler sit sidste felt i Nordsøen. Det kan give et incitament til at lukke hurtigere for at få glæde af fradraget.

<sup>4</sup> Rørledningsafgiften afskaffes reelt fra 2004 som følge af modregningen i kulbrinteskatten.